

μέσως μετὰ τὴν ἐπέμβασιν βροχαὶ θὰ ἠμπορούσμεν καὶ ἐδῶ νὰ θεωρήσωμεν τὴν ζημίαν ταύτην, μέρος τῆς ὁποίας ἀνήκει εἰς ἄλλα αἰτία (ὡς ἐκεῖνα τῶν ζημιῶν τοῦ μάρτυρος), ὡς «ἀναπόφευκτον» διὰ τὸ ἔτος 1961.

Ἀντιθέτως αἱ ἐπεμβάσεις τῆς 3/1/61 καὶ 22/2/61 εὐρίσκόμεναι ἐκατέρωθεν τῆς προηγουμένης δίδουν πολὺ μειωμένας ζημίας (χωρὶς νὰ διαφέρουν στατιστικῶς μεταξὺ τῶν) ἂν καὶ αἱ θερμοκρασίαι τῶν πρὸ τῶν ἐπεμβάσεων ἡμερῶν δὲν εἶναι καὶ τόσον χαμηλαί. Εὐρίσκομεν δηλαδὴ καὶ ἐδῶ ὡς αἴτιον τῶν μειωμένων ζημιῶν τὰς μετὰ τῶν ἐπεμβάσεων βροχοπτώσεις.

Ἡ ἐπέμβασις τῆς 8/3/62 (εὐρισκομένη καὶ αὐτὴ ἐντὸς τῆς ἐποχῆς ληθάργου) παρουσιάζει μεγαλύτερας ζημίας τῆς γενομένης κατὰ τὴν 13/2/61 καὶ φαίνεται δικαιολογημένη διότι αἱ θερμοκρασίαι τῶν προηγουμένων ἡμερῶν εἶναι ἠδὲξημένοι καὶ δὲν ἀκολουθοῦν βροχοπτώσεις μετὰ τὴν ἐπέμβασιν. Αὕτη βέβαια θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφευχθῆ, γνωστῶν δυνάμεων τῶν θερμοκρασιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐὰν δὲν ἐγένετο.

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ζημίαι διὰ ἔτη παρόμοια πρὸς τὰ ἔτη 1961 καὶ 1962 δύνανται νὰ φθάσουν τὸ ποσοστὸν τῶν 40 % περίπου τοῦ πλήθους τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν εἰς ἐκάστην κεφαλὴν ὑπολογίζονται αἱ δύο ἄκρατοι καὶ ὑπὸ θερμοκρασίας τῶν προηγουμένων τῆς ἐπεμβάσεως ἡμερῶν τὰς χαμηλοτέρας τῶν σημειουμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ληθάργου.

Αἱ ζημίαι αὗται εἶναι δυνατόν νὰ αὐξηθοῦν ὑπὸ ὑψηλοτέρας θερμοκρασίας ἢ νὰ ἐλαττωθοῦν μέχρι τῶν

ζημιῶν τοῦ μάρτυρος ὅταν ἀκολουθήσουν μετὰ τὴν ἐπέμβασιν βροχοπτώσεις.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ πρέπει νὰ τροποποιηθῆ ὁ τρόπος τῆς ἐπεμβάσεως, ἥτοι νὰ ἀποφεύγεται ὁ ψεκασμὸς τῶν κεφαλῶν διότι παρετηρήθη ὅτι αἱ ζημίαι προέκυψαν διὰ ἐμποτίσεως ἀπ' εὐθείας τῶν ὀφθαλμῶν διὰ τοῦ φαρμάκου ἢ διὰ μέσου τοῦ ξύλου τοῦ ἄκρου τῶν κεφαλῶν μέχρι τῶν πρώτων ὀφθαλμῶν. Ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ φαρμάκου κατὰ τῆς ἴσκας δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐλαττωθῆ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν δεδομένου ὅτι τὸ ὑπόλοιπον πρέμνον θὰ διαβρέχεται καλῶς.

Τὰς ζημίας εἶναι δυνατόν νὰ τὰς ἀντιμετωπίσωμεν καὶ δι' ἄλλου τρόπου, ἥτοι δι' αὐξήσεως τοῦ συνόλου τῶν ὀφθαλμῶν κατὰ τὸ κλάδευμα κατὰ 30—40 %.

Εἰς περίπτωσιν, δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ζημίαι θὰ εἶναι ἐλάχισται, δυνάμεθα ἐκ τῶν ὑστέρων (ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκπτυξιν τῶν ὀφθαλμῶν) νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς ἐπὶ πλέον κεφαλὰς ἢ τοὺς ἐπὶ πλέον ὀφθαλμούς. Τοῦτο εἶναι ἀπολύτως δυνατόν διότι οἱ ζημιωμένοι ὀφθαλμοὶ οἱ ὅποιοι δὲν πρόκειται νὰ ἐκπτυχθοῦν ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ δώσουν ἀσθενῆ καὶ στεῖραν βλάστησιν λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φαρμάκου, μένουσιν τυφλοὶ καθ' ὃν χρόνον οἱ μὴ ζημιωθέντες ἐκπύσσονται κανονικῶς καὶ δίδουν βλάστησιν καὶ καρποφορίαν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τῶν ὑγιῶν πρέμνων.

Ἄλλα καὶ διὰ συνδυασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω τρόπων εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὰς ζημίας.